

Porta de la Muralla de Mansilla de las Mulas.

(cecina), amanida, vi...Després de sopar, ens vam trobar amb la sorpresa que un grup de madrilenys van preparar una *queimada* amb els conjurs corresponents inclosos. I van invitar a tothom.

Ací va ser on Mike, el xicot americà, ens va fer una pregunta graciosa: "per què quasi tots els pobles d'Espanya tenen nom i cognom [El Burgo Ranero, Mansilla de las Mulas, les Coves de Vinromà...]?"

MANSILLA DE LAS MULAS - LLEÓ 18'5 km

Per fer aquesta etapa, no cal matinar massa; de manera que nosaltres vam desde-

junar a l'alberg (a partir de les 6 h). Érem al camí a les 6.15 h

De Mansilla s'ix per un pont medieval sobre el riu Esla i, després, el camí continua paral·lel a la carretera.

A l'eixida de Mansilla, a la dreta, trobarem la carretera que condueix fins a l'església de St. Miquel d'Escalada. Si alguna vegada hi passeu en cotxe, no deixeu de visitar aquest meravellós exemple —segurament, el millor— de l'art mossàrab a Espanya.

El camí que ens porta fins a Lleó és molt dolent. Al principi, discorre paral·lel a la

N-120 i, després de passar Villamoros, és necessari creuar un pont (sobre el riu Porma) molt perillós pel nombrós trànsit que el travessa.

Puente de Villarente és, més que un poble, una zona de serveis, encara que, si volem esmorzar, és preferible parar a Arcahueja, llogaret més tranquil.

Arribarem a l'àrea industrial de Lleó, on el Camí perd tot l'encant. Així doncs, aplegarem al més aviat possible al Puente Castro (entrada de Lleó) i ens dirigirem cap a l'alberg.

A Lleó, hi ha dos albergs: el municipal

—molt gran i ben condicionat— i el de les monges Carbajales —més tradicional i acollidor—, situat a més a més a la plaça del Gra, al propi centre històric de Lleó. Nosaltres ens quedarem al de les monges —que està atès per voluntaris—, a les quals tan sols veus si vols oir de nit la salve en gregorià: un goig per a les oïdes.

Lleó bé mereix una detinguda visita, com vam fer nosaltres: la catedral, gòtica, (famosa per la llum de les vidrieres); la basílica de St. Isidor, romànica, amb la meravella que comporta la contemplació de les pintures al fresc del sostre de la cripta: tot un luxe per als ulls; també el palau dels Botines (obra de Gaudí); St. Marc, la plaça Major i el Barri Humit.

Cal anar a fer-se unes tapes al Barri Humit (plaça de St. Martí i carrers dels entorns) i fins i tot —com vam fer nosaltres— a menjar una autèntica olla (*cocido*) de Lleó; completa, com ha de ser. Amb la sopa, primerament, la carn, els cigrons...un goig per al paladar; i el preu no superarà les 2.500 ptes, incloent postres, un bon *Palacio de Arganza*, café i oruxo!

LLEÓ - HOSPITAL DE ÓRBIGO, 33 km

Per eixir de Lleó és convenient matinar bastant perquè, així, evitem el trànsit de la ciutat, ja que cal tenir en compte que fins a arribar al santuari de la Verge del Camí (7,5 km) caminarem per la zona suburbana de Lleó, bastant dolenta per als pelegrins.

Nosaltres, a les 5.15 h, érem als carrers de Lleó, passarem per St. Marc —fa goig veure la il·luminació que té a la nit— i, a les 6.45 h, pararem a desdejunar molt a prop del santuari de la Verge del Camí.

Aquest ermitori, de molta tradició a Lleó, és de traces modernistes, amb les figures dels apòstols i la verge a la façana,

Palau dels Botines (Lleó)

Barri Humit. Plaça de Sant Martí (Lleó).